

A zenekari koncertek közül magasan kiemelkedett s úgy hisszük, az évad legnagyobb szenzációja a *Ljubljana-i Szimfonikusok Zenekarának* szegedi szereplése volt. A kitűnő képzettségű muzikusokat foglalkoztató s nagyszerűen felszerelt együttes a múlt évben nálunk járt Rádió-Zenekar sikerét juttatta eszünkbe.

Két alkalommal lépett a közönség elé a *Szegedi Zenebarátok Kórusa*. Első alkalommal a tőle megszokott magas színvonalon, második alkalommal ennél valamivel gyengébben szerepelt. A látszólagos visszaesés okát nem a kórus munkájában, lelkesedésében, hanem a körülmények adta kevés zenekari próbában kell keresnünk. Az utóbbi előadás kapcsán jutott eszünkbe, hogy célszerű lenne, a zenebarátok kórusa számára nagy segítséget jelentene, ha a jövőben *először vidéken mutatná be új műsorát az együttes*, s csak a teljesen kiforrott, minden részletében kidolgozott produkciót hozná Szegedre. (Ennek, úgy gondoljuk, nem lehet különösebb akadálya, hiszen csak a sorrendet kell megváltoztatni.)

A kamara-, illetve szóloéstek színvonala általában jobb volt a zenekari koncertekénél. Itt több világhírű művészt léptetett fel a Filharmónia, s a hazai előadók közül is több kvalitásos művész és együttes jutott szóhoz. Gondolok elsősorban a nagyszerű japán csellistára, Tsuyoshi Tsutsumi-ra, Malcolm Frager angol és Dino Ciani olasz zongoraművészre, de nagyszerűen megállta a helyét a Petr Messiereur és Jarmila Kozderkova alkotta szonátapár vagy a szovjet csellista, Natalia Gutman, s nem utolsósorban a *Budapesti Fúvósötös* és a *Bartók Vonósnégyes*. Mindannyian európai színvonalat képviseltek a műsor és az előadás milyensége tekintetében egyaránt.

Örömmel látjuk, hogy a dómbeli orgonakoncertek állandósultak. A megtartott két hangverseny közül *Lehotka* Gábor orgonaestjére emlékezünk szívesen. Úgy érezzük azonban, hogy a Filharmónia még mindig nem gazdálkodik eléggé a Dóm-orgona adta lehetőséggel. Véleményünk szerint több orgonakoncertet kellene rendeznie, s nemcsak magyar, hanem elsősorban neves külföldi művészek (pl. a Budapesten is többször járt nagyszerű orgonista, Köhler) szerepeltetésével.

Külön öröm számunkra, hogy a *Szegedi Tanárképző Főiskola* női karának hangversenyéről csak a legnagyobb elismeréssel írhatunk. *Kardos* Pál — az együttes vezetője — hivatásos kórusokat is felülmúló női kart kovácsolt a zömmel hiányos zenei előképzettségű hallgatókból.

S végül: életképes ötletnek bizonyult az, hogy az ifjúsági koncerteken a Filharmónia felléptette a Szakiskola zenekarát, illetve énekkarát is. Kettős célt valósított meg ezáltal: egyrészt tehermentesítette a filharmonikusokat, másrészt elfogadható lehetőséget adott a szakiskolás növendékek számára, hogy a zenekarban való játékhoz, a koncertfeszültséghez valamennyire is hozzászokjanak.

VÁNTUS ISTVÁN

Mihály Árpád: Ló